

вени и културни учреждения въ Царството да устрои най-блѣскаво, чествуване паметта на покойния митрополитъ въ деня на смъртта му—16 юний 1925 година.

По този случай г. А. Н. Жековъ подъ горното заглавие е написалъ и помѣстилъ въ Търновския в. „Свободна Родина“, брой 4, една хубава статийка, въ която между другото посочва една несъобразностъ въ приготовленията за тържественото чествуване и увѣковѣчаване паметта на приснопаметния Търновски Митрополитъ Иларионъ Макариополски, несъобразностъ, която съ време трѣбва да се отстрани, за да не би единъ денъ историята да ни обвини въ невѣжество, нетактичностъ и лошо използване историческитѣ събития.“

Да се издаде биографията на покойния и сборникъ въ негова честъ, продължава г. Жековъ, да се издигне паметникъ, да се построи въ гр. Елена, родния му градъ, училище, което да носи неговото име, всичко това е добре. Но ние недоумѣваме, какви исторически съображения налагатъ